

τοῦτου συνέβαινεν ὥστε, ἅμα ἐνύκτανε, ἡ μικρὰ κόρη, τρέμουσα ἐκ τοῦ φόβου, νὰ μὴ τολμᾷ νὰ μετακινήθῃ ἀπὸ τὴν θέσιν της. Τὴν ἐσπέραν τῆς ἀναχωρήσεώς μου, ἡ Κ. Δ. . . μοῦ ὠμίλησε περὶ τοῦ φόβου τούτου, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ παιδίου τούτου ἐπιρροή μου ἦτο τοιαύτη, ὥστε μ' ἠρώτησεν ἂν ἡδυνάμην νὰ πράξω τί πρὸς ἐξάλειψιν αὐτοῦ τοῦ φόβου. Τόσον δὲ ἤμην ἐξοικειωμένος πρὸς τὰ θαύματα, ὥστε ἀδιστακτικῶς ἀπεκρίθην ὅτι ἦτο τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα, καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν στιγμήν ἡθέλον κάμει τὴν δοκιμὴν. Καὶ τῷ ὄντι προσεκάλεσα τὸ παιδίον, ἔθεσα τὰς δύο μου χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, θέλων νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ πνεῦμά του πάντα φόβον, καὶ τοῦ εἶπον.

— Μαρία, ἡ μήτηρ σου μ' ἔδωκε ἰχθῦς διὰ τὸ ταξιδίδιον μου ὕπαγε, κόρη μου, νὰ μοῦ κόψῃς ἀπὸ τὸν κῆπον μερικά αὐτελόφυλλα διὰ νὰ τὰ τυλίξω.

Ἦτον ἐνάντη τῆς ἐσπέρας, καὶ ἡ νύξ ἦν σκοτεινὴ· καὶ μόλτατα τὰ παιδίον ἔσπευσε πρὸς ἐκκλήρωσιν τῆς παραγγελίας μου, ψάλλον, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἔφερε τὰ φύλλα συλλέξαν αὐτὰ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου ἦσαν οἱ ἐπιτύμβιοι λίθοι, οἱ ὅποιοι τῷ ἐπροξένουν τόσον μέγαν φόβον καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ταύτης οὐδόλως ἐδίσταξε πλέον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κῆπον, ἢ εἰς τὰ ἄλλα τῆς οἰκίας μέρη, οἰαδήποτε ὥρα καὶ ἂν ἦτο, καὶ χωρὶς φῶς μάλιστα.

Μετὰ τρεῖς μῆνας ἐπανῆλθον εἰς Αὐχεργε, χωρὶς κανένα νὰ εἰδοποιήσω περὶ τοῦ ταξιδιού μου. Ἐν τούτοις, δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀφίξεώς μου, ἡθέλησαν νὰ ἐκβάλωσι τῆς μικρᾶς Μαρίας ἓνα ὀδόντα.

— Ἄς περιμεῖνωμεν, μητέρα μου, εἶπεν αὐτή. Ὁ Κ. Δουμᾶς θὰ φθάσῃ ἐδοῖ μεθαύριον· θὰ πιᾷ τὸ μικρόν μου δάκτυλον, ἐνῷ θὰ μοῦ ἐκβάλλουν τὸν ὀδόντα, καὶ τότε δὲν θὰ αἰσθανθῶ τὸν πόνον.

Καὶ πραγματικῶς ἔφθασα τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν· ἔβλα τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου ἐν τῇ ἐδικῇ μου, διαρκούσης τῆς ἐγχειρίσεως, ἥτις ἐτελειώσε χωρὶς τὸ παιδίον νὰ φανῇ ὅτι ὑπέστη κανένα κόπον.

Ἦδη ἂς μὴ με ζητῇ οὐδεὶς τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων τὰ ὅποια διηγούμαι, διότι μοι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν δώσω. Βεβαίῳ μόνον ὅτι εἶναι ὅλη ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη ἡ ἀλήθεια.

Δὲν εἶμαι ὑπαδὸς τοῦ μαγνητισμοῦ, οὐδὲ μεταχειρίζομαι αὐτόν, εἰμὴ ἀναγκασθεὶς, πάντοτε δὲ μοῦ προξενεῖ μέγιστον κόπον.

Καὶ προσθεύω μὲν ὅτι διὰ τοῦ μαγνητισμοῦ, ἀτιμὸς τις δύναται νὰ πράξῃ μεγάλα κακὰ· ἀμφιβάλλω δὲ ἂν, διὰ τοῦ αὐτοῦ μαγνητισμοῦ, ὁ τίμιος δύναται νὰ πράξῃ τὸ ἐλάχιστον ἀγαθόν.

Ὁ μαγνητισμὸς εἶναι διασκεδασίς τις ἀπλῆ, οὐπωδὲ ἐπιστήμη. (Ἐκ τῆς Γαλ. Ἐφημ. ὁ Τύπος)

Π. Γ.

## ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΖΩΩΝ..

Χορὸς μετημφισμένον ἐδίδετο χειμερινὴν τινα ἐσπέραν τοῦ 184 . . . εἰς τὸ ἐν Πέρα παλάτιον τοῦ . . . ὅπου εἶχε προσκληθῇ τὸ ἄνθος τῆς κοινω-

νίας, καὶ ἦδη αἱ αἰθουσαι ἐπληροῦντο ἱκανοῦ ἀριθμοῦ προσωπιδοφόρων, ὅτε παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς θύρας μία ἄρκτος. Ὁ θυρωρὸς ὅστις ἐγνώριζε κάλλιον τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του ἢ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, τῷ ἀρνείται χωρὶς πολλὰ λόγια τὴν εἰσόδον. Ἡ ἄρκτος ἐπιμένει, μάτην δικαιολογεῖται εἰς τὸν θυρωρὸν ὅτι δὲν εἶναι ἄρκτος, ἀλλ' ὁ δεινὰ γραμματεὺς τῆς δεινὰ πρεσβείας· οὐδὲν ἰσχύει· ἀναγκάζεται νὰ σύρῃ κάτωθεν τοῦ δέρματός της τὸ προσκλητήριο, εἰς τὴν θέαν τοῦ ὁποίου μόνον τιθασσεύεται ὁ Κέρβερος ἐκείνος χωρὶς ὅμως καὶ νὰ σηκώσῃ τοὺς ὤμους του. Μετὰ τὴν ἄρκτον ἰδοὺ παρουσιάζεσαι ἐπὶ τῆς εἰσόδου, μία μεγάλην χελώνην συρομένην βραδέως ὑπὸ τὸ βαρύτατον αὐτῆς ὄστρακον. Τότε δὴ τότε ὁ θυρωρὸς ἤναψε ἀπὸ θυμὸν καὶ ἦτον ἔτοιμος νὰ δώσῃ ἐν λάκτισμα εἰς τὸ αὐθάδες ἐκεῖνο μέλος τῆς οἰκογενείας τῶν χελωνίνων, ὅτε τοῦτο ἐγείρεται ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων ποδῶν καὶ δίδει τὸ ὄνομά του. Ἦτον καὶ αὐτὴ ἀκόλουθος μιᾶς τῶν πρεσβειῶν· ἀλλ' ὁ θυρωρὸς οὐδὲ βλέπει οὐδ' ἀκούει, οὔτε πιστεύει, λέγων ὅτι ὁ χορὸς τῆς Α. Ε. δὲν ἐγεννε θηριοτροφεῖον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χελώνη δὲν εἶχε μεθ' ἑαυτῆς τὸ προσκλητήριο, ἐζήτησα ἓνα τῶν γραμματέων τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας, ὅστις ἀναγνωρίσας τὸ ὑπὸ τὸ κέλυφος τῆς χελώνης κεκρυμμένον πρόσωπον, κατώρθωσε ἀμέσως νὰ εἰσαχθῇ, ἐκπιπλήξας συγχρόνως τὸν θυρωρὸν διὰ τὴν ἀνοησίαν του.

Ἐν τούτοις ὁ χορὸς εἶχεν ἀρχίσει καὶ ἡ Ἄρκτος καὶ ἡ Χελώνη ἀπετέλουν τὰ ἐρασιμώτερα ἀντικείμενα τῶν προσκεκλημένων, ἕνεκα τῆς καλῆς αὐτῶν συμπεριφορᾶς. Ἀλλ' ἰδοὺ αἴφνης, δὲν εἰξεύρομεν πῶς, ἀγέλη ὀλόκληρος ἀληθινῶν χοίρων οἷτινες ἦσαν κεκλεισμένοι εἰς τὴν πλησίον τοῦ Παλατίου οἰκίαν, εὐρίσκουσι τὸν τρόπον νὰ ἐξέλθωσι καὶ νὰ φθάσωσι μέχρι τῆς αὐλῆς τοῦ Παλατίου ὅπου θαμβωθέντες καὶ τρομάξαντες ἀπὸ τὰ φῶτα καὶ τὸν θόρυβον τῶν χορευτῶν ρίπτονται γογγύζοντες ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ. Ὁ θυρωρὸς ὅστις εἶχεν ἐπιπληθῇ ὡς ἄνθρωπος διότι ἠθέλησε ν' ἀποπέμψῃ τὴν Ἄρκτον καὶ τὴν Χελώνην, ἔδραξε τὴν περίστασιν ἵνα ἐκπυρνώσῃ τὸ πρῶτον λάθος τοῦ εἰσάγων τὰ ἀκάθαρτα ἐκεῖνα ζῶα, μετὰ τὴν μεγαλητέραν εὐπροσηγορίαν τοῦ κόσμου. Ἀφίνομεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ συμπεράνωσι ὁποῖον τὸ ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς ἐλεύσεως τῶν ἀηδῶν ἐκείνων ξένων τοὺς ὁποίους μετὰ οὐκ ὀλίγους κόπους ἠδυνήθησαν ν' ἀποδιώξωσι.

## ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ.

1. Γρατσίελλα (συνέχεια). — 2. Ἀστασία (τέλος). — 3. Καρδία ἡγεμονίδος. — 4. Λεάνδρος, ἑλληνικὴ εἰκὼν (συνέχεια). — 5. Περίεργα τῆς φυσ. ἱστορίας, αἱ Χελιδόνες. — 6. Περὶ γυναικῶν. — 7. Ἡ ἐξόριστος οἰκογένεια. — 8. Φαρνέσιος ταῦρος. — 9. Ποικίλα Περὶ μαγνητισμοῦ. — Σύγγραυς ζῶων.

1. Εἰκονογρ. Ἐξόριστος οἰκογένεια. — 2. Τὸ σύμπλεγμα τοῦ Φαρνεσίου Ταύρου.

Παράρτημ. Ὁ Ἰποκόμης τῆς Βραζελόννης.